

Til § 11.

Bestemmelsen i Stk. 1 svarer til § 8, Stk. 1, i Loven af 1. Maj 1937 dog med Tilføjeelse af en Bestemmelse om Ydelse af vederlagsfrit Logis eller en Befordringsgodtgørelse, hvor de henviste ikke uden særlig Foranstaltning kan komme til og fra Arbejdspladsen. Det har for Ministeriet været utvivlsomt, at disse Udgifter ikke kunde kræves afholdt af de arbejdsløse selv, og Bestemmelsen er i Overensstemmelse med Ministeriets Fortolkning af den gældende Lov.

Ved Anvendelsen af Bestemmelsen om Arbejdstiden i § 8, Stk. 2, i Loven af 1. Maj 1937 har det i enkelte Tilfælde voldt Vanskeligheder at fastsætte Arbejdstidens Længde. Ministeriet har dog fulgt den Praksis kun ganske undtagelsesvis at fravige den i Loven som det normale angivne Nedsættelse med en Fjerdedel og har derfor saa godt som i samtlige Godkendelser sat Arbejdstiden til 36 Timer. Man har derfor ment at burde affatte Bestemmelsen i Overensstemmelse hermed.

Til § 12.

Ved Administrationen af Loven af 1. Maj 1937 har Ministeriet fulgt den Praksis, at al Henvisning finder Sted igennem den offentlige Arbejdsanvisning, at der indenfor de langvarigt arbejdsløses Kreds gives Forsørgere en Fortrinsret til at blive henviste, og at Henvisning af Personer over 60 Aar i Almindelighed ikke kan finde Sted. For saa vidt angaar disse sidste Personer maa det erindres, at Formaalet med Loven er at sætte de langvarigt arbejdsløse i Stand til atter at gaa ind i Arbejdet paa det egentlige Arbejdsmarked, og da Erfaringen har vist, at den private Efterspørgsel efter Personer, der har naaet 60 Aars Alderen, er forholdsvis ringe, har man ikke ment at kunne stille dem paa lige Fod med de yngre. Denne Praksis har man fundet det rettest nu at lovfæste.

For saa vidt angaar de unge arbejdsløse har Deltagelse i de egentlige Ungdomsforanstaltninger hidtil været frivillig, medens Henvisning har kunnet ske til en Beskæftigelsesforanstaltning i Medfør af Loven af 1. Maj 1937. Da man som fremhævet foran vil tilstræbe fremtidig i saa vidt Omfang som gørligt at beskæftige de unge ved de egentlige Ungdomsforanstaltninger, har man bibeholdt Adgangen for de unge til selv at melde sig til Deltagelse i en Foranstaltning, men har samtidig fastsat, at Henvisning kan finde Sted ogsaa af unge, der ikke fremsætter Ønske derom. Da det

imidlertid synes mindre rimeligt at henvise unge arbejdsløse til saadant Arbejde, saafremt de lige er blevet arbejdsløse eller har haft en væsentlig Arbejdsperiode forud, har man foreslaaet, at der bortset fra de unge arbejdsløse, der selv begærer sig henvist til Ungdomsforanstaltninger, kun kan henvises unge, der har været uafbrudt ledige i over 4 Maaneder eller som ikke har haft Arbejde i 10 Maaneder i Løbet af de sidste 2 Aar. For den sidstnævnte Grubbes Vedkommende har man dog fastsat en Karenstid af 3 Uger for at give dem Lejlighed til at søge andet Arbejde, inden de eventuelt henvises til en Ungdomsforanstaltning.

Ved de hidtidige Ungdomsforanstaltninger har Udvælgelsen af de unge ganske været overladt til den Myndighed, der iværksatte Foranstaltningen. Saavel under Hensyn til den Kritik, der er fremkommet i Anledning af, at de unge arbejdsløse igennem længere Tid skiftevis deltog i Kursus for arbejdsløse, Ungdomsforanstaltninger og andre Foranstaltninger for arbejdsløse og under Hensyn til, at Personer, der henvises til de i nærværende Forslag omhandlede Foranstaltninger, ikke med Rette kan vægre sig ved at overtage Arbejdet under Henvisning til Arbejdsvilkaarene, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 3, har man ment det nødvendigt at samle al Henvisning af Arbejds-kraft under de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, men der vil blive givet Kommuner og andre interesserede Myndigheder og Institutioner Adgang til at gøre deres Indflydelse gældende ved Udvælgelsen af Deltagere til den enkelte Foranstaltning, jfr. Bestemmelsen i Forslagets § 14.

Bestemmelsen i Stk. 4 fastslaar, at Beskæftigelsescentralen skal paase, at Foranstaltningerne ikke hindrer det private Erhvervsliv i at faa Arbejds-kraft, og som Følge heraf bemyndiges Centralen til at kræve allerede godkendte Arbejder fremskyndet eller udsat, eftersom Arbejdsløshedens Størrelse til enhver Tid gør det ønskværdigt. I Overensstemmelse med Lovens Hensigt er det dernæst paalagt Centralen at søge gennemført, at de Arbejdere, der gennem Deltagelsen har vist, at de fuldt ud er egnede til Beskæftigelse ved tilsvarende Arbejde i det private Erhvervsliv, saa vidt gørligt faar Adgang til at deltage i saadant Arbejde efter at Foranstaltningen er ophørt.

Til § 13.

I Henhold til Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 2, kan en Arbejdsløsheds-kasse ikke optage en Person, som paa det Tidspunkt,